

Cambra de Comerç
de Manresa

RECULL DE PREMSA

Del 14 al 20 d'octubre del 2014

Elaborat per:
serveis de comunicació

TTIP al Bages. L'Acord Transatlàntic de Comerç i Inversions (també és un procés)

«El tractat de lliure comerç transatlàntic s'està negociant entre la UE, la seva branca executiva, la Comissió Europea, i els Estats Units. Poca broma»

Jaume Ferrer | Actualitzat el 20/10/2014 a les 00:00h

Fins no fa gaire el tema estava present principalment en tota classe de publicacions antittractat, i de cop i volta el Twitter del departament de premsa de la Comissió Europea a l'estat i a Barcelona comença a treure fum, i també se'n comença a parlar a les televisions... però no gaire. El tractat de lliure comerç transatlàntic s'està negociant entre la UE, la seva branca executiva, la Comissió Europea, i els Estats Units. Poca broma. Amb el 50% del PIB mundial les repercussions geopolítiques són evidents. Es pretén reafirmar que l'oest encara és aquí i que les seves empreses dicten les normes i els estàndards de tota classe i de tota mena. Per més empresa del BRICs que tregui el cap per la borsa de Nova York. Conjuntament amb la cirereta de l'Acord Transpacífic (Estat Units i països asiàtics i de l'Amèrica llatina) tenen a la Xina envoltada. Mentre l'Organització Mundial del Comerç WTO juga un paper com el de l'ONU quan hi ha una guerra...

Una primera constatació: la informació de la Comissió, amb Karel de Gucht com a comissari del ram, va darrere la informació proporcionada pels antittractat, en temporalitat (ara sembla que es despertin) i en argumentari. Es limiten a contestar punt per punt, i sense gaire generositat de dades, l'agenda fixada per organitzacions com ATTAC. L'afirmació de transparència i participació en el debat que fa la Comissió Europea a través del comissari ve en certa mesura contrarrestada per l'ús de sistemes similars a wikileaks per donar llum als temes de discussió. El sistema de consultes online i de reunions amb grups d'interès no substitueix el que s'hauria de discutir al Parlament Europeu si fos un parlament de veritat.

I els temes en qüestió són transcendentals sense dubte. Podríem dir que establirien una veritable "constitució" econòmica pel món occidental, i de retruc pel món sencer. I amb les constitucions hem topat...

Les negociacions sobre comerç no són pròpiament parlant sobre comerç. Els

aranzels mitjans ponderats entre els Estats Units i Europa són del 3,5%. No és una qüestió de duanes ni de controls a les fronteres. Estem parlant de normatives de reconeixement mutu, de temes de salut, d'estàndards de tota classe, de drets i deures dels inversors davant la legislació d'un país, de normativa de la propietat intel·lectual en la societat i l'economia del coneixement... O sigui, de temes transcendents. "De lo que realment importa a los ciudadanos", segons he sentit dir a algú darrerament. Potser fins i tot de sobirania...

L'experiència d'altres tractats com el NAFTA (Estats Units, Canadà i Mèxic) és que els beneficis se sobrevaloren, que sempre duen a processos de concentració empresarial i que sectors sencers en solen pagar la factura, a part que les "harmonitzacions" de normatives sempre són a la baixa. En aquest sentit, i aquesta vegada més per pressions europees que americanes, la normativa bancària tendirà a afuixar (als Estats Units i com a fruit de la crisi és més estricta) i podria haver-hi més concentració bancària global. Com a mostra, mirem què ha passat aquí només en cinc anys. Un altre exemple de potencial normativa a la baixa és el REACH que afecta al ram químic, o les de l'agroalimentari, també als permisos d'emissió de CO2 i la seva repercussió en els preus de l'energia, a les prospeccions de gas de pissarra, i un molt llarg etcètera. Per no parlar de les relacions entre estats i grans empreses inversores. El que surti d'aquest tractat... si surt, afectarà a les taules de negociació de projectes com els que han sortit als diaris darrerament (Castor, Eurovegas...).

I com afecta això a un territori que segons el darrer estudi de dinamisme empresarial de la Cambra té 10.700 unitats empresarials amb una mitjana de grandària de 4,6 ocupats per empresa? L'estructura empresarial del sud d'Europa (i nosaltres som el Sud) no està preparada per gaires xocs. Els elements de diferenciació que ha perseguit per exemple la indústria alimentària amb les etiquetes d'ecològica i d'origen poden ser no suficients per afrontar una indústria agroalimentària de l'altre cantó de l'Atlàntic molt més potent. Això en un moment en què la participació de la massa salarial va a la baixa i tothom mira la pela. I així sector per sector incloent els proveïdors de diners, els bancs.

Fariem bé de parlar-ne i argumentar sobre aquesta veritable "constitució" econòmica. No sigui que se'ns escapi el tren.